

[Statsministeren.]

i Undergrunden. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem anvendte saa stor Højtidelighed, som om jeg allerede stod for Ribe Ret. Det ærede Medlem behøver ikke at nære nogen Frygt; naturligvis har jeg Ansvar for, hvad jeg har lagt Navn til, og den hele Sag er slet ikke saa indviklet, som visse Referater kunde tyde paa. Der er i nøje Overensstemmelse med den saakaldte Minelov sluttet en foreløbig Overenskomst angaaende Undersøgelser. Denne foreløbige Overenskomst har passeret den Vej, som Loven foreskriver, altsaa igennem et Rigsdagsudvalg. Naturligvis har jeg baade med Hensyn til denne Del af Sagen og andet været henvist til de Jurister, som staar til Raadighed for Ministeriets Arbejde, og Sagen har jo ogsaa krævet Raad fra Statens geologiske Undersøgelser Embedsmænd. Nu er der altsaa opstaaet en Tvivl hos Bevilningshaveren, og Sagen er gaet til Retten og paadømt og skal efter Sigende prøves ved en højere Instans, og saa maa man vel afvente Udfaldet ogsaa ved denne Instans. Foreløbig har Finansudvalget udbedt sig visse Oplysninger, og disse er oversendt. I øvrigt kan jeg tilføje, at der efter Mr. Ravlins Ønske i Øjeblikket arbejdes med et Udkast til den Koncession, som skal komme, og forhandles med ham derom.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort nogle Bemærkninger om Forfatningssagen, og han har givet en Forklaring angaaende det konservative Partis Villighed til Forhandling. Jeg finder ikke Anledning til videre Fordybelse deri, thi om kort Tid, naar Finanslovdebatten nu levner Tid, faar vi Lejlighed til at fortsætte Drøftelsen i Kommissionen, og der bør saa rettest Enkelthederne tages under Behandling. Det ærede Medlem var jo desværre misfornøjet med min Tale, hvad jeg naturligvis beklager, men det skal vistnok være hændet nogle Gange tidligere. Særlig galt syntes det at være med min Omtale af Militærlovene. Jeg forstaar ikke de Besværinger, det ærede Medlem fremsatte. Det ærede Medlem har i sin første Tale her ytret Ønske om Genoptagelse af Forhandlinger om Militærlovene og ønsket, at der under disse gives Adgang til Drøftelse mellem militær Sagkundskab og Politikere. Derom har jeg sagt det faktiske, at Forhandlinger om Militærlovene førtes i forrige Rigsdagssamling; at der da var Adgang til Drøftelse med de sagkyndige, og at denne Adgang ogsaa blev benyttet. Jeg ved ikke, med hvilken Ret denne Udtalelse af det ærede Medlem betegnes som Løjer, thi den er strengt korrekt og intet som helst

andet. Det ærede Medlem spørger nu, om en Fejl ikke bør gøres god igen, og i Henhold til hans Bedømmelse af Militærordningen er denne altsaa en Fejl, som det ærede Medlem vil have optaget til Prøvelse paa ny. Selvfølgelig kan en begaaet Fejl rettes, men Fejlen maa formentlig erkendes ogsaa af andre, der har med Sagen at gøre, end det ærede Medlem, og saadan Erkendelse foreligger altsaa ikke, i hvert Fald ikke fra de to Partiers Side, som gennemførte Ordningen. Det er en Selvfølge, at det, der foregaar paa det omhandlede Omraade, og den Udvikling, der sker, fremdeles maa give Anledning til stadige Overvejelser inden for Forsvarsvæsenet, ligesom ogsaa en Henvendelse som den, der nu gentagne Gange er nævnt, selvfølgelig har givet Anledning baade i den ene og den anden Kreds og ogsaa i Partierne til en Overvejelse af denne Sag. Men Resultatet er altsaa for Ministeriets Vedkommende den Bedømmelse, som dette har foretaget af Situationen, saaledes som den forelaa og foreligger nu, og at der ikke i Øjeblikket kan ventes noget Initiativ fra Ministeriets Side.

I øvrigt har forskellige Talere beskæftiget sig med Forholdet mellem Partierne her i Tinget. Jeg tænker, at dette Forhold udvikler sig paa normal Maade, maaske er der Medlemmer, der ligesom i Fjor mener at tjene deres Partiinteresser ved ikke at deltage i Afgørelserne, det maa de selv bedømme, andre vil utvivlsomt tage Del i Forhandlinger og Afgørelser, og jeg mener, som jeg før har sagt, at der i disse bevægede Tider er Sager af national og økonomisk Betydning, hvor det kunde være værdifuldt, om de forskellige Meininger bøjedes mod hinanden. Tiden vil vise, om det sker.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Christmas Møller) og navnlig det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har med megen Energi bestræbt sig for at holde Liv i Diskussionen om Danmarks Stilling til Folkeforbundet. De Udtalelser, der er fremsat af de ærede Medlemmer, viser, at man er enig i det Standpunkt, jeg har givet Udtryk med Hensyn til, hvorledes Danmark skal stille sig til Folkeforbundet. Det gaar ud paa dette, at vi fortsat skal være Medlemmer af Forbundet, og dernæst, at vore Forpligtelser over for det maa opfattes saaledes, som jeg et Par Gange under denne Diskussion har givet Udtryk for det her i Salen. Dette er jo det betydningsfulde, at vi er enige om, hvorledes vi er stillede over